

ΕΠΙΚΘΙΝΩΝΙΑ

ΕΤΟΣ 5ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 50

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

Μηνιαία Έκδοση
του Ίερού Ναού

Άγιου Νικολάου
του Νέου Θηβών

Κάνε τήν Ἄνάστασή Του, Ἄνάστασή Σου

Ὅταν φέτος
τό Ἡμερολόγιο δείξει

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΝΕΣΤΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ

Δευ. 05.30 - Δ. 19.00 Σάβ. 25.00
Κατάλοιποι εἰς πάντα

23

† ΤΟ ΑΠΟΝ ΠΑΣΧΑ ἡ Ἀνάστασις τοῦ
Κυρίου Γεωργίου νεομ. ἐκ Κύπρου
Δευ. Δευ. 09.00 π. 1.4 - Σάβ. π. 1.17

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τόν μόνον ἀναμάρτητον. Τόν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνούμεν, καί τήν ἁγίαν σου Ἁνάστασιν, ὑμνοῦμεν καί δοξάζομεν· σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τήν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἁνάστασιν· ἰδοὺ γάρ ἦλθε διά τοῦ Σταυροῦ, χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διά παντός ὑμνοῦμεν τήν Ἁνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γάρ ὑπομένεις δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ἄς χαροῦμε τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως ὅσο γίνεται πιά παραδοσιακά, ὅπως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ξέρομε νά γιορτάζουμε τό Πάσχα.

Μέ τήν συμμετοχή μας στήν Ἀναστάσιμη Θεία Κοινωνία, τό ψήσιμο τοῦ ἄμνου, τά κόκκινα αὐγά, τό Ἑόρτιο τραπέζι μέ τούς συγγενεῖς μας. Ἄς ποῦμε «Χριστός Ἀνέστη ἐχθροί καί φίλοι».

Ἡ γιορτή τῆς Ἀναστάσεως πού συμπίπτει μέ τήν ἀρχή τῆς πιά ὁμορφῆς ἐποχῆς τοῦ χρόνου ἃς φέρει τήν Ἀνοιξη, τήν Ἀγάπη, τήν Χαρά καί τήν Ἑλπίδα στίς καρδιές ὅλων μας διώχνοντας μία γιά πάντα τόν χειμῶνα τῆς ἀπομόνωσης καί τῆς ἀφιλίας, καί ὁ Πασχάλιος χαιρετισμός ἃς μᾶς συντροφεύει γιά σαράντα ἡμέρες.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΤΟ ΕΚΚΛ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ.: 22620-24282

Ἐπεύθυνος: π. Εὐάγγ. Ρουσέτης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **CAΪΤΗΣ** τηλ. 210-34.76.090

Νηστεία ἀρεστή στον Θεό

Εκείνοι πού σέβονται τούς θεσμούς τῆς Ἐκκλησίας, οἱ συνειδησιακά ἐντιμοί, ἀκόμη κι ἂν δέν μπορούν νά τούς τηρήσουν ὁμολογοῦν τήν προσωπική τους ἀδυναμία, ἀλλά παράλληλα ὁμολογοῦν τήν ἀξία τῶν θεσμῶν. Οἱ συνειδησιακά μή ἐντιμοί, δέν ταπεινώνονται καί δέν παραδέχονται τήν προσωπική τους ἀδυναμία π.χ. νά νηστεύσουν κι ἄς εἶναι ὑγιεῖς, ἀλλά ἀναζητοῦν σοφιστικά ἐπιχειρήματα γιά νά στηρίξουν τή δική τους ἀποψη καί νά βγάλουν λανθασμένη τήν ἀποψη τῶν Ἁγίων Πατέρων τήν διά μέσου τῶν αἰῶνων ἀποδειχθεῖσα Ἱερά καί Θεόπνευστη καί Ψυχωφελή. Καί ναί μέν ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει νά φοβηθεῖ τήν ἄγνοια ἢ τή γνώμη κανενός τοῦ ὁποίου περισσεύει ἡ ἀσέβεια καί ἡ κακοπροαίρετη διάθεση, ἀλλά λυπάται γιά αὐτή τή φθοροποιοῦ γιά τήν ψυχή του τοποθέτηση. Διότι ἡ μία κακή τοποθέτηση φέρνει τήν ἄλλη καί στό τέλος καταντᾷ ὁ ἄνθρωπος αὐτός χωρίς πιστεύω, χωρίς Χάρη, ἐκκλησιαστικά ἀποχρωματισμένος.

Τό θέμα τῆς νηστείας δέν τό ἔθεσε ἡ Ἐκκλησία ἐτσι ξερό, ἀπόλυτο, ἄκαρπο, ἀλλά θεοπνεύστως, πού σημαίνει μέ σοφία, μέ σύνεση, μέ διάκριση, μέ κατανόηση καί συμπάθεια σέ ὅσους ἀδυνατοῦν νά νηστεύσουν γιά λόγους ὑγείας καί ἔδωσε τό δικαίωμα στον κάθε Ἐξομολόγο νά οἰκονομεῖ, νά ρυθμίζει μέσα στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς τοῦ προσώπου καί τό θέμα τῆς νηστείας του.

Διότι ἡ τήρηση τῆς νηστείας ἀπό τίς συγκεκριμένες τροφές «εἶναι εὐάρεστος

τῷ Θεῷ» ἐάν καί ἐφ' ὅσον συντροφεύει ὡς βοηθητική τή νηστεία ἀπό τά πάθη.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔτσι βίωσαν τήν ἀληθινή νηστεία καί μέσα στά πλαίσια τῆς ἐν Χριστῷ διακρίσεως τήν κατέλυσαν χάριν τῆς πνευματικῆς ὠφελείας. Τό παρακάτω παράδειγμα εἶναι πολύ διδακτικό. Πλήν ὅμως ὁ ἀσεβῆς, ὁ δίκως λόγο καταργῶν τή νηστεία, θά τό χρησιμοποιήσει γιά νά στηρίξει τή λανθασμένη γνώμη του, λέγοντας τό συνηθισμένο, «ἀλλά νά μήν κάνεις μά ἡ νηστεία δέν εἶναι τίποτα». Στό παράδειγμα πού ἀκολουθεῖ βλέπουμε πῶς ἐνεργεῖ ἕνας μέγας Ἅγιος, πού γιά νά ἦταν ἅγιος, εἶχε ἀκρίβεια συνειδήσεως εἰς πάντα, ἐπομένως καί στή νηστεία.

Ἦταν Παρασκευή καί μεγάλη Σαρακοστή ὅταν τήν πόρτα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθούντος τῆς Κύπρου, τή χτύπησε ἕνας ξένος. «Ἐτοίμασε νά φάμε», εἶπε στήν κόρη του.

Ἐκείνη κοντοστάθηκε, τόν πήρε παράμερα καί τοῦ ψιθύρισε· «Δέν ἔχουμε τίποτα. Μόνο λίγο ψωμί καί ἕνα κομμάτι κρέας καπνιστό».

- «Βάλε κρέας», τῆς εἶπε. «Καί ἄκουσε, βάλε καί σέ μένα». Ξενίστηκε ἡ θυγατέρα τοῦ Ἁγίου, πού ἤξερε πόσο αὐστηρός νηστευτής ἦταν ὁ πατέρας τῆς. Ἀλλά ἐκεῖνος τῆς ἐξήγησε. Ἄν δώσω μόνο στον ξένο καί ἐγώ δέν φάγω θά δείξω ὑπεροχή. Πῶς ἐγώ εἶμαι τάχα Ἅγιος ἐνῶ ἐκεῖνος ἁμαρτωλός.

Κι ὅταν ἀπόφαγαν τῆς ἐξήγησε·

- «Δέν κατέλυσα τή νηστεία. Τόν ἐγωισμό μου καί τήν ὑπεροψία μου κατέλυσα».

«Ἀντίπας ὁ Περγάμου»

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Ἡ ἀπόδειξη γιὰ τὴν ἀξία τῆς ψυχῆς μας

Τὸ ἐρώτημα πού διατυπώνει ὁ Χριστός ἀξίζει νὰ βάλλει ὅλους μας σέ βαθιές σκέψεις. «Τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπο, ἐάν κερδίσῃ ὁλόκληρο τόν ὑλικό κόσμο καί χάσῃ τὴν ψυχὴν του;».

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, χωρὶς ὑπερβολή, κέρδισε τόν «κόσμον ὅλον» μέ τὰ τεχνικά καί ἐπιστημονικά ἐπιτεύγματα του. Ὑπόταξε τίς μυστικές δυνάμεις τῆς φύσεως, ἐξερεύνησε τοὺς βυθοὺς τῶν ὠκεανῶν, ἐκμηδένισε τίς ἀποστάσεις, πάτησε τὸ πόδι του στό φεγγάρι, ἔφτασε τίς ἐπικοινωνίες τῶν ἀνθρώπων μέ τὴν τηλεφωνία καί τὸ ἴντερνετ σέ ὑψηλότατο ἐπίπεδο, ἐτοιμάζεται νὰ ὑποκαταστήσῃ τόν Δημιουργό μέ τὴν γενετική μέθοδο τῆς κλωνοποίησης!!!

Ἀφήνω τίς ἄλλες τεχνολογικές καί βιομηχανικές προόδους πού πολλαπλασίασαν τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καί γέμισαν τὴ ζωὴ μας μέ ἀνέσεις. Τί ὠφελήθηκε, ἀλήθεια, μέ ὅλα αὐτὰ τὰ κοσμικά κέρδη; Βρῆκε τὴν εἰρήνην καί τὴ χαρά; Ἡ ἀπάντηση δυστυχῶς εἶναι ἀρνητική. Πλούσιος ὁ ἄνθρωπος σέ ὑλικά μέσα ἀγωνιᾷ. Μέ τὴν ζωὴν του γεμάτη ἀνέσεις νοιώθει κουρασμένος. Κρατᾷ στὰ χέρια του τεράστιες δυνάμεις καί πνίγεται ἀπὸ τὸ ἄγχος καί τὴν ἀπογοήτευση. Φοβᾶται τόν ἴδιο τόν ἑαυτό το. Κατάντησε σκλάβος τῆς προόδου του. «Μάθαμε νὰ πετοῦμε στὸν ἀέρα σάν τὰ πουλιά καί νὰ κολυμπᾶμε μέσα στὴν θάλασσα σάν τὰ

ψάρια, ἀλλὰ δέν μάθαμε τὴν ἀπλὴ τέχνη νὰ ζοῦμε μαζί σάν ἀδελφία. Ἡ ἀφθονία μας δέν μᾶς ἔφερε οὔτε τὴν εἰρήνην τοῦ πνεύματος, οὔτε τὴ γαλήνη τῆς ψυχῆς.» (Λούθερ Κιγκ).

Αὐτὴ ἡ διαπίστωση μᾶς ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα ὅτι ὁ πολιτισμός μας εἶναι πνευματικὰ νεκρός καὶ ἐπομένως ἀνίκανος νὰ προσφέρει εὐτυχία. Ἡ εὐτυχία δέν ἔχει τὴν ἔδρα της στὴν ὕλη. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν ψυχὴν, ἀκόμη καί ὅταν αὐτοανακηρύσσεται Θεός, δέν εἶναι παρὰ ἓνα θλιβερό εἶδωλο πού πίσω ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ φαντασμαγορία, μέσα του κρύβει τὸ κενό.

Τούτῃ ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὴν ψυχὴν σημαδεύει καί τόν καθημερινὸ ἀτομικὸ μας ἀγῶνα. Ἄς ρωτήσουμε τόν ἑαυτό μας καί ἅς ἀπαντήσουμε εἰλικρινά: Πόσες ὥρες τὴν ἡμέρα ξοδεύουμε γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς σάρκας μας καί πόσες γι' αὐτές τῆς ψυχῆς;

Εἶναι ὑπερβολικὸ νὰ πεῖ κανεὶς πὺς ὑπάρχουν πολλοὶ πού ποτὲ δέν σκέφθηκαν ὅτι ἔχουν μέσα τους ψυχὴν. Ἡ τροφή, ἡ ἐνδυμασία, ἡ στέγη, ἡ ἐπαγγελματικὴ καί κοινωνικὴ ἀποκατάσταση εἶναι ὁ κύριος στόχος τοῦ ἀγῶνα μας στὴ γῆ ἀπὸ τὸ πρῶτο βῆμα μας ὡς τὸ τελευταῖο. Ξεχάσαμε ὅτι ἡ Ψυχὴ μας τρέφεται μέ τὴν Ἀλήθεια, ὅτι ξεδιψᾷ ἀπὸ τὸν Εὐαγγελικὸ λόγο, ὅτι ντύνεται μέ τὴν Ἀρετὴν, ὅτι ἀναπνέει μέσα στὴ μυσταγωγικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Θείας Λα-

τρείας, ότι ζεσταίνεται με τον Ήλιο της αγάπης. Έτσι καταστήσαμε δούλοι της ύλης, μηχανές, ηλεκτρονικοί έγκεφαλοι, παραγωγικά όντα, με την πλήξη και την στεναχώρια μόνιμη συντροφιά μας.

Είναι καιρός λοιπόν να διορθώσουμε τό μεγάλο λάθος μας δίνοντας στον προσωπικό αγώνα μας τό προβάδισμα στην ψυχή, ή οποία δίνει αξία στην ανθρώπινη προσωπικότητα. Αν βγάλουμε μέσα από τον άνθρωπο την ψυχή δεν απομένει τίποτε περισσότερο από λίγες χούφτες χώμα!!!

Απόδειξη και υπενθύμιση για την αξία της ψυχής είναι ο Σταυρός του Χριστού πού ή Έκκλησία, μας καλεί να Τόν προσκυνήσουμε ανάμεσα στα άνθη και τα μύρα.

Ο Σταυρός ό οποίος φωτίζει τον σύγχρονο άνθρωπο και του δείχνει τό δρόμο πού οδηγεί σε ένα καλύτερο μέλλον, στον δρόμο πού δίνει προτεραιότητα στην ψυχή. Αυτόν τον δρόμο έχουμε όχι μόνο χρέος, αλλά και συμφέρον να τον βαδίσουμε όλοι μας.

ΑΝΕΣΤΗ ΧΡΙΣΤΟΣ

Απόσπασμα από τόν Κατηχητικό λόγο του Ί. Χρυσοστόμου. Μεταφορά στή Δημοτική από τόν π. Αθ. Άθανασίου.

Κανείς ας μή φοβάται τόν θάνατο, διότι μας εγγλύτωσε ό θάνατος του Κυρίου. Αν και Τόν αγάλιασε ό θάνατος Τόν Κύριό μας, όμως ό Κύριος τόν εξαφάνισε. Έλαφυραγώγησε τόν Άδη, Εκείνος πού κατέβηκε στόν Άδη.

Έδέχθη σώμα θνητό και βρέθηκε ένωπιον του Θεού.

Έδέχθη γήινο σώμα και αντιμετώπισε τόν Κυρίαρχο του Ούρανού.

Πού είναι, λοιπόν, θάνατε, τό θανατηφόρο δάγκωμά σου;

Πού είναι, λοιπόν, Άδη, ή νίκη σου;

Άναστήθηκε ό Χριστός κι έσύ καταπρακώθηκες.

Άναστήθηκε ό Χριστός και κατακρημνήσθηκαν οι Δαίμονες.

Άναστήθηκε ό Χριστός και πανηγυρίζουν οι Άγγελοι.

Άναστήθηκε ό Χριστός και κυριαρχεί ή ζωή.

Άναστήθηκε ό Χριστός και δέ θά μείνη κανείς νεκρός στό μνήμα.

Διότι άφου άναστήθηκε ό Χριστός ανάμεσα από τούς νεκρούς, έγινε τό ξεκίνημα της άναστάσεως των νεκρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἡ πρόγευση τῆς Ἀναστάσεως

«Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς κεκαθα-
μέναις διανοίαις συμπορευθῶμεν
Αὐτῷ καὶ συσταυρωθῶμεν καὶ νε-
κρωθῶμεν δι' Αὐτόν ταῖς τοῦ βίου
ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν Αὐτῷ...»
ψάλλουμε σέ ἓνα Τροπάριο τῆς Με-
γάλης Δευτέρας καὶ **προσκαλού-**
μαστε νά συμπορευθοῦμε μέ τόν
ἐρχόμενο πρός τό Ἐκούσιο Πάθος
Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό, νά διώ-
ξουμε μακριά κάθε κακία καὶ ἀ-
καθαρσία καὶ **νά**
κατανοήσουμε

τά Σωτήρια
Διδάγματα
τῶν ἁγίων
Γεγονότων
ὅπως τά
βιώνει ἡ
Ἐκκλησία
μας μέσα στή
Θεία Λατρεία.

ἀμαρτίας. Ὄταν ἀντικρύσουμε τήν
Μεγάλη Παρασκευή στήν μέση τῆς
Ἐκκλησίας τόν Ἐσταυρωμένο Κύριό
μας, ὅταν ἐναποθέσουμε στά νεκρά
πόδια Του τά δάκρυα τῆς καρδιάς
μας, ὅταν ἀκούσουμε τοὺς γοεροὺς
θρήνους τῆς Παναγίας Μητέρας του,
τότε **θά βιώσουμε τό πέλαγος τῆς**
ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς, τότε
θά συνειδητοποιήσουμε τήν εὐθύνη
μας ἀπέναντι στήν πίστη,
τότε θά κατανοήσουμε

ὅτι, ἀνώτερο πρό-
σωπο, ἀνώτερη
ἀξία, ἀνώτερη
ὑπαρξη, ἀνώ-
τερο κέρδος,
ἀνώτερη
ἀποστολή
ἀπό τόν
Χριστό, δέν
ὑπάρχει.

Ἀπό τήν Κυριακή τῶν Βαΐων
πού εἶναι ἡ ἁγία Ἡμέρα τῆς Βαΐο-
φόρου Εἰσόδου τοῦ Σωτήρος Χρι-
στοῦ στά Ἱεροσόλυμα, θά ἀρχίσει νά
ἐκτυλίσσεται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
μας τό Θεῖο Δράμα τῶν Ἀχράντων
Παθῶν μέ ἀποκορύφωμα τήν Μεγά-
λη Παρασκευή πού εἶναι τό φίλτρο
τῆς ψυχῆς μας ἀπό τοὺς ρύπους τῆς

Εἶναι πραγματικά συγκλονιστι-
κό τό θέαμα τοῦ Ἐσταυρωμένου στό
κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τό πρῶι στήν
ἀκολουθία τῆς Ἀποκαθηλώσεως. Γι'
αὐτό ἡ ἡμέρα αὕτη τιμᾶται ἀπό τοὺς
ἀνθρώπους τῆς πίστεως. **Τιμάται ἡ**
Ἀγάπη, ἡ Θυσία, ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς
Χριστός. Τήν Ἡμέρα αὕτη δέν
ἔχουν θέση ἄλλες κοσμικές καὶ βιω-

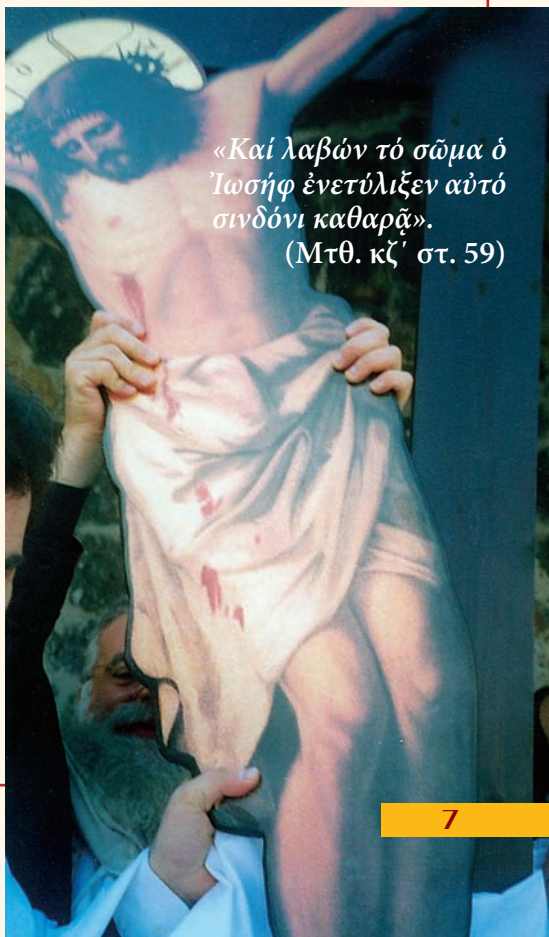
τικές μέριμνες. Μία πρέπει νά εἶναι ἡ μέριμνά μας. Ὁ Ἐσταυρωμένος καί μόνον Αὐτός. Προκαλούμαστε νά ἀγιάσουμε τήν Μεγάλη Παρασκευή μέ τή νηστεία καί τή συμμετοχή μας στήν Ἀποκαθήλωση καί τήν Κηδεία τοῦ Ἰησοῦ.

Τό πρωί τῆς «Ἀγίας καί Μεγάλης Παρασκευῆς» (ἔτσι ὀνομάζεται καί ἔτσι εἶναι) στίς 9.00 π.μ. θά ξεκινήσουν οἱ Μεγάλες Ὁρες, μία Ἀκολουθία μέ Ψαλμούς, Τροπάρια, Προφητείες, Ἀποστόλους καί Εὐαγγέλια πού ὁμιλοῦν γιά τό Πανάγιο Πάθος. Στή συνέχεια θά ἀκολουθήσει ὁ Ἑσπερινός καί στό μέσον αὐτοῦ περίπου 10.30 π.μ. θά γίνει μέ τρόπο παραστατικό ἡ Ἀποκαθήλωση καί ἡ κήδευση τοῦ νεκροῦ Σώματος τοῦ Λυτρωτοῦ ψαλλωμένων τῶν Ἐπιταφίων Ὑμνων. Ὅλοι μας ἔχουμε ἀποχαιρετήσει ἀγαπημένα πρόσωπα γιά τό αἰώνιο ταξίδι! Ὅλοι μας ἔχουμε γευθεῖ τήν πίκρα τοῦ θανάτου! **Ἄς εἴμαστε λοιπόν κοντά στόν Μεγάλο Νεκρό τήν Μεγάλη Παρασκευή, κοντά στήν θρηνωδοῦσα Μητέρα Του, κοντά στοὺς πενθοῦντες μαθητές καί τίς Μυροφόρες.**

Μόνο ἐάν τιμήσουμε τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα μέ τή συμμετοχή μας στίς Ἀκολουθίες της, τήν νηστεία καί τήν προσέλευσή μας στά Μυστήρια τῆς Ἐξομολογήσεως καί τῆς Θ. Κοι-

νωνίας, **θά νοιώσουμε πραγματική χαρά γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου.** Μόνο ἐάν ἀκολουθοῦμε τά ἴχνη τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ μας εἴμαστε ἀληθινοί Χριστιανοί, συμπορευόμενοι, συσταυρωμένοι, συνενταφιασμένοι, ἀλλά καί συναναστημένοι Μαζί Του.

Ἄς ἀνοίξουμε τίς πύλες τῆς καρδιάς μας καί ἄς ὑποδεχοῦμε τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως μέ χαρά πνευματική.

«Καί λαβὼν τό σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτό σινδόνι καθαρᾷ».
(Μτθ. κζ' στ. 59)

ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ

Τό αιώνιο θαῦμα

Στόν Πάνσεπτο Ναό της Ἀναστάσεως, ἐδῶ καί 2005 χρόνια, ἓνα θαῦμα συγκλονιστικό μᾶς βεβαιώνει: «Ζῇ Κύριος ὁ Θεός». Εἶναι ζωντανός ὁ Θεός. Ὅποιοι κι ἂν εἶσαι θά τό διαπιστώσεις, ἂν πᾶς τήν περίοδο τοῦ Πάσχα στό Ἱεροσόλυμα καί καθήσεις ὡς τό Μέγα Σάββατο, στήν τελετή τοῦ Ἀγίου Φωτός.

Θά δεῖς μέ τά μάτια σου οὐράνιο, θεϊκό φῶς. Θ' ἀγγίξεις τό θεῖο μεγαλεῖο.

Πρῶτα θά γίνει ἔλεγχος σχολαστικός γιά μία ὥρα σ' ὅλο τό Ἅγιο Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου. Μήπως ἔχει ξεμείνει κάτι, ἓνα σπῖρτο, ἓνα κερί, ἓνα καντήλι ἀναμμένο, πού μπορεῖ νά μεταδώσει φλόγα. Οἱ αἰρετικοί ἐνδιαφέρονται, ἰδιαίτερα γιά τόν ἔλεγχο αὐτό. Ἐλπίζουν πάντα μήπως κάτι παράτυπο συμβεῖ, μήπως δέν βγάλει τό Ἅγιο Φῶς ὁ Ὁρθόδοξος Πατριάρχης, γιά νά ἀναλάβουν τό προβάδισμα ἐκεῖνοι. Τόν ἔλεγχο τόν κάνουν εἰδικοί καί εἶναι παρόντες πάντα ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων, τῶν Ἀρμενίων, τῶν Κοπτῶν, τῶν Συριάνων καί ἄλλοι. Γίνεται δεύτερος καί τρίτος ἔλεγχος.

Ἀκολουθεῖ τό σφράγισμα τοῦ Παναγίου Τάφου. Κλείνεται ἡ θύρα τῆς ἐξωτερικῆς εἰσόδου τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου. Δυό μεγάλες λευκές κορδέλλες θά κολληθοῦν ἐξωτερικά σέ σχῆμα χιαστό, μέ καθαρό κερί, πού λειτουργήθηκε στήν ἐκκλησία γιά 40 μέρες. Κατόπιν σφραγίζεται μέ τήν ἐπίσημη σφραγίδα τοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Πανάγιος Τάφος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ	7.00 π.μ.: Θ. Λειτουργία – Εὐλογία τῶν Βαΐων 7.30 μ.μ. Ο ΝΥΜΦΙΟΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ	7.00 π.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία (μετάληψη ἀσθενῶν, κ.λπ.) 7.30 μ.μ. Ο ΝΥΜΦΙΟΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ	7.00 π.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 μ.μ. Ο ΝΥΜΦΙΟΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ	7.00 π.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ. ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ 7.30 μ.μ. Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ	7.00 π.μ. Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ Θ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ 7.00 μ.μ. ΤΑ ΑΧΡΑΝΤΑ ΠΑΘΗ

Μετά τήν Ἀκολουθία θά γίνει ὁ στολισμός τοῦ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

εἶναι ἑτοιμος γιά τήν Τελετή τοῦ Ἀγίου Φωτός.

Η ὥρα εἶναι 12 τό πρωί. Οἱ καμπάνες χτυποῦν πένθιμα. Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἔρχεται στό ναό τῆς Ἀναστάσεως μέ τή συνοδεία ὄλων τῶν ἐκεῖ ἐπισκόπων, τῶν ἱερέων καί ἄλλων ἐπισήμων. Θά μπεῖ στό Καθολικό τοῦ Ναοῦ.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἱερή λιτανεία γύρω ἀπ' τό ἱερό κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου. Εἰδικοί γιά τήν τάξη, μέ ράβδους πού τίς χτυποῦν ρυθμικά στό ἔδαφος, ἀνοίγουν δίοδο γιά νά περάσει ἡ μεγαλοπρεπής πομπή. Προπορεύονται οἱ λαμπάδες, ὁ Τίμιος Σταυρός, τά λάβαρα καί τά ἐξαπτέρυγα. Ἀκολουθοῦν ὁ Πατριάρχης, οἱ ἐπίσκοποι καί οἱ ἱερεῖς λαμπροφορέμενοι.

Μέ τήν τρίτη περιφορά, ὁ Πατριάρχης στάματα μπρός στόν Πανάγιο Τάφο.

ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΕΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

9.00 π.μ. ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ
10.30 π.μ. Η ΑΠΟΚΑΘΛΩΣΗ
6.00 μ.μ. Τρισάγιο ένωπιον του
Ἰ. Ἐπιταφίου ὑπέρ τῶν Ψυχῶν
7.30 μ.μ. Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ
9.00 μ.μ. ΛΙΤΑΝΕΥΣΗ Ι. ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

7.00 π.μ. Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ
11.00 μ.μ. Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΑΓ.
ΦΩΤΟΣ
12.00 μ. Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ

καί ἐν συνεχείᾳ Ἡ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Εὐλογία καί διαμοίραση τῶν Πασχάλιων
αὐγῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 6.00 μ.μ. Η ΑΓΑΠΗ

ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καθημερινά θά τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία
διότι ἡ Ἐβδομάδα αὕτη θεωρεῖται ὡς μία
Ἀναστάσιμη Ἡμέρα.

Λαός καί ψάλτες ψάλλουν κατανυκτικά
τό «Φῶς Ἰλαρόν», προμήνυμα τοῦ Ἁγίου
Φωτός.

Ο Πανάγιος Τάφος ἀποσφραγίζεται.
Ο Ὁρθόδοξος Πατριάρχης ἀπεκδύεται
τὴν Ἀρχιερατικὴ του στολή. Ἐλέγχεται
ἐξονυχιστικά ἀπὸ τὸν διοικητὴ τῆς
Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί ἀπὸ
τὸν ἀστυνομικὸ διευθυντὴ γιὰ νὰ
διαπιστωθεῖ ὅτι δέν φέρνει μαζί του
κανένα ἀντικείμενο, μέ τό ὅποιο μπορεῖ
νά ἀνάψει φῶς. Ο ἔλεγχος τοῦ Πατρι-
άρχῃ συνεχίζεται καί μέσα στόν Πανά-
γιο Τάφο. Ἀρμένιος ἐκπρόσωπος τὸν
παρακολουθεῖ ἀπὸ τό χώρο τοῦ Ἁγίου
Λίθου, καί ἀνιχνεύει ὅλες τίς κινήσεις
του, καθὼς προσεύχεται μπροστά στόν
Ζωοδόχο Τάφο.

Ο Πατριάρχῃ εἰσέρχεται στόν
Πανάγιο Τάφο. Κανένα καντήλι, κανέ-

να φῶς, κανένα κερί ἀναμμένο.
Πάνω στήν μαρμάρινη πλάκα τοῦ
Τάφου ὑπάρχει ἓνα καντήλι σβη-
στό, ἔτοιμο γιὰ ἄναμμα. Ὑπάρχει,
ἀκόμη, εἰδικὴ ἱερὴ φυλλάδα, λίγο
ἀνοιγμένη μέ σβησμένο κερί,
στή σελίδα τῶν εὐχῶν τοῦ Ἁγίου
Φωτός. Ὁ Πατριάρχῃς φέρει
μαζί του 4 δεσμίδες σβησμένων
κεριῶν, ἀπὸ 33 κεριὰ ἢ δεσμίδα,
ὅσα τὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ. Μέ
τά κεριὰ αὐτά, πού θ' ἀνάψουν
μόνα τους, θά δώσει στοὺς πι-
στούς τό Ἅγιο Φῶς.

Ἱερὴ σιγή. Ὁ Πατριάρχῃς
μέσα στόν Πανάγιο Τάφο προ-
σεύχεται. Ἐξω ἄκρα σιωπὴ, ἡ
σιωπὴ τοῦ Τάφου πρὶν τὴν Ἀνά-
σταση.

Οἱ καρδιές συντονίζονται
στόν ἴδιο ρυθμό. Ἀγωνία - προ-
σμονή. Ὁ κόπος τῆς ἀναμονῆς

ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα, ἡ ταλαι-
πωρία ἀπὸ τό μεγάλο συνωστισμό, δέν
ὑπολογίζονται καθόλου τὴν ὥρα αὕτη.
Ὅλοι περιμένουν μέ μιά ψυχὴ, κρατώ-
ντας τὰ κεριὰ στό χέρι.

Ξαφνικά τὴ νεκρικὴ σιγή διακό-
πτουν ἀλαλαγμοὶ χαρᾶς, οὐρανομήκεις
κραυγές. Φῶς! Φῶς! Ζήτω! Κι ἀλήθεια.
ὦ! τοῦ θαύματος! Φῶς φαίνεται. Φῶς
μέ χρῶμα γαλάζιο ἢ λευκό ἢ χρυσό,
πού κυκλοφορεῖ ἀστραπιαῖα στό μεγά-
λο χώρο τοῦ Ναοῦ. Κινεῖται πάνω στό
θόλο, κάτω, δεξιά, ἀριστερά, σ' ὅλα τὰ
σημεῖα.

Φωτοπλημμύρα μέσα κι ἔξω ἀπὸ
τό Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ καμπά-
νες χτυποῦν χαρμόсуна, οἱ πιστοὶ
ἀναπέμπουν στόν Ἀναστάντα Κύριο δο-
ξολογίες.

ἀπὸ τό περιοδικό «Ἡ Δράσις μας».

Πειθαρχία ἢ τιμωρία;

Πῶς οἱ γονεῖς μποροῦν νά βοηθήσουν στήν ἀπάντηση τοῦ διλήμματος;

Η πειθαρχία πού διδάσκουν οἱ γονεῖς ἔχει ὡς πρῶτο καί σημαντικό στόχο τήν ἐσωτερική πειθαρχία τῶν παιδιῶν τους.

Τά περισσότερα παιδιά μόνο μετά ἀπό ἓνα διάστημα θά μάθουν πῶς νά ἐλέγχουν μόνα τους τή συμπεριφορά τους, θά ἀποκτήσουν δηλαδή, μία ἐσωτερική πειθαρχία.

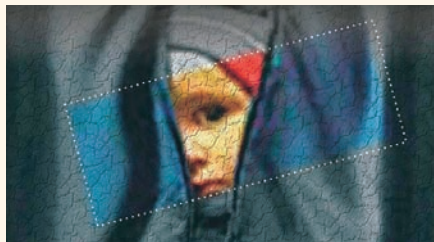
Συχνά οἱ γονεῖς ἐπικεντρώνουν τήν προσοχή τους στό πῶς θά καταφέρουν νά μὴν ἐπαναλάβει τό παιδί μιὰ ἀνάρμοστη συμπεριφορά, ἐνῶ παρῶληληθα ἄλλοτε ἀγνοοῦν καί ἄλλοτε ἀναγνωρίζουν τήν ἀξία πού ἔχει ἡ ἐπιβράβευση μιᾶς ἐπιθυμητῆς συμπεριφορᾶς ἀπό τό παιδί.

Δυστυχῶς συχνά συμβαίνει νά ἀγνοεῖται ἀπό τοὺς γονεῖς ἡ ἀξία τῆς ἐπιβράβευσης, καθὼς ὁ καλῦτερος τρόπος γιά νά σταματήσουμε τήν κακή συμπεριφορά εἶναι τό νά ἐπιβεβαιώνουμε στά παιδιά τό αἶσθημα ὅτι εἶναι ἀσφαλῆ, ἀγαπητά καί ἔχουν ἀξία.

Ἔτσι, ροιπόν, τοὺς δείχνουμε τήν προσοχή καί τό ἐνδιαφέρον μας, ἰδιαίτερα ὅταν συμπεριφέρονται σωστά. Οἱ γονεῖς μπορεῖ νά ἐπιβραβεύουν ἢ νά ἀποδοκιμάζουν τή συμπεριφορά ἢ τήν ἐνέργεια τῶν παιδιῶν, καί ὅχι τά ἴδια τά παιδιά καί τό χαρακτήρα τους.

Τά παιδιά πού τοὺς χαρακτηρίζει ἐσωτερική πειθαρχία προσαρμόζονται εὐκολότερα στό σχολεῖο ἢ κατὰ τήν ἐνταξή τους σέ μία ὁμάδα δραστηριοτήτων. Αὐτό μπορεῖ νά τά κάνει νά αἰσθανθοῦν πραγματικά εὐτυχισμένα.

Ἐπίσης, καλὸ εἶναι οἱ γονεῖς νά γνωρίζουν ὅτι ἡ δική τους ἐμπειρία ἀπὸ τήν

παιδική ἡλικία εἶναι πολὺ σημαντική νά καθορίζει τή δική τους ὀπτική γωνία καί τίς ἀντιλήψεις τους γιά τήν «πειθαρχία».

Δηλαδή, ἂν οἱ γονεῖς βίωσαν τήν ἐμπειρία τῆς τιμωρίας, ἴσως καί νά πιστεύουν ὅτι αὐτὸς εἶναι καί ὁ μοναδικὸς τρόπος νά μάθουν στά παιδιά τους τήν πειθαρχία. Ἔτσι, μπορεῖ νά ἐπαναλάβουν τό ἴδιο καί μέ τά παιδιά τους.

Ἄν πάλι, οἱ γονεῖς διαφωνοῦν γιά τοὺς κανόνες, τότε τά παιδιά μπορεῖ νά εἶναι μπερδεμένα καθὼς δέν ξέρουν τίς κανόνες νά τηρήσουν.

Ἡ πειθαρχία ἀπαιτεῖ ζωντάνια, ἐνέργεια καί συνέπεια. Εἶναι εὐκόλο νά ἀφήσουν τά πράγματα νά ξεφύγουν ἀπὸ τὸν ἐλεγκο, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ γονεὺς εἶναι στενοχωρημένος ἢ κουρασμένος ἢ πολὺ ἀπασχολημένος ἢ δέν ἔχει καμία ὑποστήριξη μέ τά παιδιά του (ὅπως γίνεται μέ τίς μονογονεϊκές οἰκογένειες).

Παρῶληληθα, ἂν ὁ γονεὺς ἔχει ἀγνοήσει τήν καλὴ συμπεριφορά τοῦ παιδιοῦ, τότε τοῦ διδάσκει ὅτι ἓνας πολὺ εὐκόλος τρόπος νά τραβήξει τήν προσοχή του εἶναι νά συμπεριφερθεῖ ἄσχημα.

Λιγότερο συχνά τά παιδιά μπορεῖ νά συναντοῦν δυσκολίες στήν τήρηση τῶν κανόνων ἐπειδὴ εἶναι ὑπερκινητικά ἢ εἶναι δύσκολο γι' αὐτά νά μάθουν νά

διατυπώσουν προφορικά τίς σκέψεις τους.

Μπορεί νά εἶναι ἀνήσυχια, εἴτε γιατί ὑπάρχουν οἰκογενειακά προβλήματα, εἴτε γιατί συνέβη κάτι πού τά ἀναστάτωσε.

Ἐρευνες τόσο στήν Ἑλλάδα ὥσο καί στό ἐξωτερικό ἔχουν καταλήξει πώς τά παιδιά ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς ἐπειδὴ (μεταξύ ἄλλων) ἡ κοινωνική μάθηση τά πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τους δέν ἦταν ἀποτελεσματική.

Ἡ περίοδος ἀνάμεσα στό πρῶτο καί τρίτο ἔτος τῆς ἡλικίας περὶπου ἀποτελεῖ συχνά μία «εὐαίσθητη περίοδο» σέ ὅτι ἀφορᾷ τήν ἀνάπτυξη

καί ἐπομένως, καί τήν πρόληψη πολλῶν διαταραχῶν διαγωγῆς.

Αὐτές οἱ διαταραχές εἶναι δυνατόν νά παγιωθοῦν ἐξαιτίας τῆς ἀνεπάρκειας τῶν γονέων νά ἀντιμετωπίσουν τήν καταπιεστική συμπεριφορά τῶν παιδιῶν τους (πού σέ μερικά ἀπό αὐτά εἶναι δυνατόν νά πάρει ἀκραία μορφή) καί νά μπορέσουν νά τά ὀδηγήσουν πρὸς τά τελευταῖα στάδια τῆς ἠθικῆς ἀνάπτυξης καί πρὸς ἐκεῖνες τίς διαδικασίες κοινωνικοποίησης, οἱ ὁποῖες χαρακτηρίζονται ἀπό συναισθηματική συμμετοχή (ἐνσυναίσθηση) καί ἔλεγχο τῆς παρόρμησης.

Σταυρούλα Σιαπάτη

Εἰδική Παιδαγωγός – Ψυχολόγος
Υπ. Διδ/ωρ Παν/μίου Ἀθηνῶν

Η ΚΑΛΑΜΙΑ

- Γιατί, παραπονιάρια καλαμιά,
σύσσωμη παραδέρνεσαι στό ἀγέρι
καί βόγγεις μοναχή στήν ἐρημιά,
σάν νά σέ ξεριζώνη κάποιο χέρι;

Στήν ἀκροποταμιά, πές μου, γιατί,
ξυλιάζει κούφιο κάθε σου καλάμι,
καί σκύβει ὀρμητικά σάν νά ζητῇ
νά πέση νά πνιγῇ μέσ στό ποτάμι;

Γιατί, ἡ φλογέρα, ἀπό δικό σου ἀρμό
κι ἀπ' τό κορμί σου τό λιγνό κομμένη,
λαλεῖ καί κλαίει μέ πίκρα καί καῦμό,
κι ὅλο μ' ἀναστενάγματ' ἀνασαίνει;

- Μή μ' ἐρωτᾷς, διαβάτη, εἶναι πικρή
ἡ ἐνθύμηση τοῦ πόνου μου τοῦ πρῶτου!
Θαρρῶ πώς βλέπω ἀκόμα ἐκεῖ ἀντικρῦ
τόν Ναζωραῖο ἀπάνω στόν σταυρό του.

Σ' ἓνα καλάμι μου, ψηλό πολὺ
ἔδεσαν βιαστικά στεγνὸ σφουγγάρι,
τό πότισαν μέ ξύδι καί χολή
καί τοῦ ὅδωκαν νά πιῇ... στερνή του χάρη.

Ἄχ! Ἀπό τότε ἡ ἔρημη θαρρῶ
πώς βλέπω ἓνα σφουγγάρι σάν ἐκεῖνο
σέ κάθε μου καλάμι λυγρό
κι ὅλη τήν πίκρα τῆς χολῆς του πίνω.

Ἴω. Πολέμης (†)

Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: ὁ συνοδός τοῦ Χριστοῦ καί κηδεμών τῆς Παναγίας

Τό Εὐαγγέλιο πού διαβάζεταιι στήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μᾶς μεταφέρει στή Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖ πού τό μεγάλο θῦμα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἦτο ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καί πλησίον Του ἔστεκαν ἡ Μητέρα Του καί οἱ Μυροφόρες γυναῖκες κι ὁ ἀγαπημένος Μαθητής Του. Ἐκεῖνος, ὁ Χριστός μας, μέσα ἀπ' τόν ἅματο πόνο Του προσήυχετο γιά τούς Σταυρωτάς Του, χάριζε στόν μετανοημένο ληστή τόν Παράδεισο, καί λίγο πρίν τό τέλος φροντίζει γιά τήν πολυαγαπημένη Του Μητέρα.

Καί καθώς εἶδε τή Μητέρα Του καί τόν Ἰωάννη νά στέκουν κοντά στόν Σταυρό Του, ἀπευθυνόμενος στή Μητέρα Του τῆς λέγει: «Γυναῖκα, -τί τιμητικός τίτλος!- αὐτός θά'ναι ὁ γιός σου ἀπό δῶ καί πέρα». Καί ἀπευθυνόμενος στόν Ἰωάννη, -μέ τά μάτια Του προφανῶς, τά θεῖα Του μάτια- τοῦ λέγει: «Αὐτή θά εἶναι ἡ μητέρα σου στό ἐξῆς». Αὐτό εἶναι πολύ διδακτικό καί πολύ συγκινητικό, διότι δείχνει τό ἐνδιαφέρον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά τήν ἐπίγεια Μητέρα Του. Κι αὐτό λέει νά κάνωμε καί μεις γιά τούς γονεῖς μας· νά τούς φροντίζωμε ὅσο ζοῦν, καί νά εὐχόμεθα ὅταν πεθάνουν. Καί παρέλαβε ὁ Ἰωάννης τήν Παναγία στό κατάλυμά του στήν Ἱερουσαλήμ, καί ἦταν ἐκεῖ μέχρι τήν Κοίμησή Της.

Καί στή συνέχεια ἡ Ἐκκλησία, προσθέτοντας στό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου, μᾶς λέγει ὅτι «αὐτός εἶναι ὁ Μαθητής, ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὁ μαρτυρῶν περί τούτων καί γράψας ταῦτα. Καί γνωρίζομε ὅτι εἶναι ἀληθινή ἡ μαρτυρία του». Ὁ Ἰωάννης ἔζησε κοντά στόν Χριστό καί μᾶς εἶπε αὐτά πού εἶδε καί ἐβίωσε. Καί δέν μᾶς τά εἶπε μόνο, τά ἔγραψε.

Ἔγραψε ὁμως λίγα, ὅπως καί ὅ-

λοι οἱ Εὐαγγελισταί, ὅσα χρειάζονται γιά νά σωθοῦμε. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶπε καί ἔκαμε τόσα πολλά, πού ἂν γραφόντουσαν σέ βιβλία, δέν θά τά χωροῦσε ὅλο ὁ κόσμος. Καί μόνο νά σκεφθοῦμε τίς προσευχές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τόσες νύκτες ἐπὶ τρία χρόνια, τίς διδαχές Του στά πλήθη, σέ κατ' ἰδίαν πρόσωπα, στή θάλασσα, στήν ὁδοπορία, στό βουνό, στό σπήντια κι ὁπουδήποτε, δέν θά χωροῦσαν ὅλα αὐτά πουθενά. Ἐγραψαν τόσα λίγα οἱ Εὐαγγελισταί... Καί σκεφθεῖτε· ἐνῶ ἔχουμε τόσο λίγα, οὔτε αὐτά διαβάζομε οἱ καημένοι. Ἄν ἦταν πολλά, ἂν ἦταν γεμάτος ὁ κόσμος, τί θά γινότανε; Ἀλλά αὐτό δέν ἔχει μόνο τήν ἔννοια τήν τοπική, ἔχει καί τήν ἔννοια τήν τροπική· πού σημαίνει ὅτι αὐτά πού εἶπε ὁ Χριστός καί ἔπραξε, δέν θά μπορούσαν νά τά ἀντέξουν οἱ ἄνθρωποι. Γι' αὐτό φανέρωσε λίγα, ὅπως εἶπαμε καί πρίν, ὅσα χρειάζονται γιά νά σωθοῦμε, γιατί δέν ἀντέχει ὁ ἄνθρωπος εὐκόλα τίς οὐράνιες ἀλήθειες καί τά ὑπέροχα πράγματα· εἶναι τόσο ἀδύνατος. Γι' αὐτό κι ὁ Χριστός συγκαταβαίνει καί μᾶς δίνει τά φάρμακα μόνο γιά τή σωτηρία μας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἔζησε τά τελευταῖα χρόνια του στήν Ἐφεσο. Κι ὅταν ὁ Κύριος τόν εἰδοποίησε πώς θά ἔλθει ὁ θάνατός του, ἐκεῖνος πήρε ἑπτὰ μαθητές, βγῆκε ἔξω ἀπό τήν πόλη, τούς ἔβαλε καί ἔσκαψαν σέ μιὰ ἐρημιά τό μνήμα του σέ σχῆμα σταυροῦ, καί τόν ἔθαψαν ἐκεῖ, ἀφοῦ τόν ἀσπάζστηκαν, κι ἔφυγαν καθώς ἔβγαινε ὁ ἥλιος. Πῆγαν στήν Ἐφεσο, τό 'παν στούς Χριστιανούς, καί κείνοι ἔτρεξαν νά τοῦ δώσουν τόν τελευταῖο ἀσπασμό. Καί σκάβοντας νά βροῦν τό λειψανό του, δέν βρῆκαν τίποτα.

Κατά μιὰ εὐσεβῆ παράδοση ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ἀφοῦ ἀπέθανε! -ἔχει σημασία

αυτό!- μετέστη στον οὐρανό, ὅπως καί ἡ Θεοτόκος. Κι ὁ Κύριος τοῦ ἐπεφύλαξε κάποιον εἰδικό τρόπο, χωρίζοντάς τον ἀπό τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους μέχρι τῆ Δευτέρα Παρουσία.

Ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ἀγαπητοί, ἄς πρεσβεύσει καὶ γιὰ μᾶς καὶ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Τό ἔχουμε τόσο ἀνάγκη.

π. Ἀνανίας Κουστένης

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΦΗΣ ΤΩΝ ΚΟΚΚΙΝΩΝ ΑΥΓΩΝ

Στὴν περιοχή τῆς Τιβεριάδος βρίσκεται τὸ χωριὸ Μάγδαλα. Σὲ αὐτὸ τὸ χωριὸ γεννήθηκε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ πιστὴ καὶ ἀφοσιωμένη μαθήτρια τοῦ Χριστοῦ μας. Εἶναι ἡ Ἁγία πού ἐπηρέασε καὶ ἄφησε τὰ σημάδια τῆς ἕως τὴν σημερινὴ ἐποχὴ ἀφοῦ σ' αὐτὴν ὀφείλουμε τὴν παράδοση τῆς βαφῆς τῶν κόκκινων αὐγῶν καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ Πασχαλινοῦ καιρετισμοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη!». «Ἀληθῶς Ἀνέστη!». Καὶ αὐτὸ γιατί, ἡ Μαγδαληνὴ πῆγε στὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο γιὰ νὰ καταγγεῖλει τὴν ἀπαράδεκτη στάση τοῦ Πιλάτου στὴν δίκη Τοῦ Χριστοῦ καὶ διηγήθηκε περιληπτικὰ τὰ τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου, τὸ Σταυρικὸ θάνατό Του καὶ τὴν Ἀνάστασή Του. Ὁ αὐτοκράτορας πού ἕως ἐκείνη τὴ στιγμή ἄκουγε μὲ ἐνδιαφέρον τὴν διήγηση τῆς Μαγδαληνῆς, μόλις ἄκουσε γιὰ τὴν Ἀνάσταση γέλασε καὶ εἶπε ὅτι εἶναι ἀδύνατον κάποιος πού ἔχει πεθάνει καὶ ταφεῖ, νὰ ἀναστήσει τὸν ἑαυτό του. Ἐκείνη τὴ στιγμή ἔτυχε νὰ περνᾷ μιὰ σκλάβα πού κουβαλοῦσε ἕνα πανέρι μὲ αὐγά. Γυρνᾷ τότε ὁ αὐτοκράτορας καὶ λέει στὴ Μα-

γδαληνὴ: Ἄν αὐτὰ τὰ αὐγά γίνουν κόκκινα, τότε ἐγὼ θὰ πιστέψω ὅτι ὁ Χριστὸς γιὰ τὸν ὁποῖο μοῦ μιᾶς Ἀναστήθηκε». Χωρὶς ἐνδοιασμό ἡ Μαγδαληνὴ πλησιάζει τὴν σκλάβα καὶ παίρνει ἕνα αὐγὸ πού μόλις τὸ ἀκούμπησε ἔγιναν ὅλα κόκκινα. Δεῖχνει τότε ἡ Μαγδαληνὴ τὸ αὐγὸ καὶ λέει στὸν Τιβέριο: «Χριστὸς Ἀνέστη!»

Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦμε νὰ τηροῦμε τὰ Θρησκευτικὰ ἔθιμα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἔρεισμα, στὴν Ἐκκλησιαστικὴ μας παράδοση, ἄς βάψουμε κόκκινα καὶ μόνο κόκκινα τὰ αὐγά τοῦ Πάσχα. Γιατὶ σήμερα πού ἡ ἐκοσμικέυση τείνει νὰ ἀλλοιώσει ἀκόμα καὶ ἐκεῖνα πού αἰῶνες τώρα οἱ πρόγονοί μας τηροῦσαν μὲ εὐλάβεια καὶ σεβασμὸ βλέπουμε ἀρκετοὶ νὰ βάφουν τὰ πασχαλινὰ αὐγά τοὺς πράσινα, κίτρινα, μπλέ κ.ἄ. Ἀπὸ τὴ στιγμή πού γνωρίζουμε τὴν οὐσία καὶ τὸν συμβολισμό πού περιέχει τὸ Κόκκινο αὐγὸ ἄς μὴν παρεκκλίνουμε, ἄς ἐπιμένουμε, καὶ ὅταν τὸ τσουγκρίζουμε, μὲ χαρὰ νὰ ἀνταλλάσσουμε τὴν Πασχάλια διαβεβαίωση: «Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!».

Ἐπιμέλεια Χριστίνα Βόγκλη

Ρωτάει ή δασκάλα στόν Τοτό: «Έχεις τρεῖς δραχμές στήν τσέπη σου. Ἄν τρυπήσει ή τσέπη σου καί σοῦ πέσουν καί οἱ τρεῖς τί θά σοῦ μείνει; — Θά μοῦ μείνει ή τρύπα τῆς τσέπης μου κυρία.

— Κάθε ἄντρας πρέπει νά παντρεύεται.

— Γιατί;

— Για νά ἔχει πεθερά. Δέν μπορεῖ νά κατηγορεῖ τήν κυβένηση γιά ὅλα τά πράγματα πού πάνε στραβά!

— Ἄσε, χθές βράδυ εἶδα ἕναν τρομερό ἐφιάλτη.

— Τί εἶδες;

— Εἶδα ὅτι ἔτρωγα μακαρόνια.

— Ἔ! ἐφιάλτη τό λές αὐτό;

— Ναι, γιατί τό πρῶί πού ζύπνησα ἔλειπαν τά κορδόνια τῶν παπουτσιῶν μου.

— Γῶργο πουλάκι μου μήν κάνεις ἀταξίες σήμερα, γιατί δέν πρέπει νά σέ χτυπήσω γιατί γιορτάζεις.

— Μά τό ξέρω μαμά γι' αὐτό καί δέν φοβάμαι!

Δάσκαλος: Αὐτή ή ἐργασία πού μοῦ ἔφερες ἔχει τόν γραφικό χαρακτήρα τοῦ πατέρα σου! Μαθητής: Εἶναι ἐπειδή τήν ἔγραψα μέ τό στυλό του, κύριε.

Μαθητής στή δασκάλα: «Κυρία, θά τιμωρούσατε κάποιον γιά κάτι πού δέν ἔκανε;»

— «Ὄχι φυσικά!»

— «Ε! ξέρετε, δέν ἔκανα τήν ἐργασία πού μάς εἶπατε νά κάνουμε!»

Ψυχίατρος: Ποιό εἶναι τό πρόβλημά σου;

Ἀσθενής: Νομίζω ὅτι εἶμαι κοτόπουλο!

Ψυχίατρος: Πόσο καιρό συμβαίνει αὐτό;

Ἀσθενής: Ἀπό τότε που ἤμουν αὐγό!

— «Γιατί πίνεις τό κρασί μέ τά μάτια κλειστά;»

— «Γιατί ὁ γιατρός εἶπε νά μήν ξαναδῶ μπουκάλι».

Ἐπιμέλεια μαθητῶν:

Βασιλική Σούτα
Ἰωάννης Σταυρίδης
Κατερίνα Τσαρούχα

Ναταλία Ρουσέτη
Τάσος Παπαναγιώτου
Χαρ. Νιάρος

Από την Ένοριακή μας ζωή

✿ Την Τετάρτη 1 Μαρτίου 2006 ετελέσθη Ἀγρυπνία γιά τή μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἱερέως **Νικολάου τοῦ Πλανᾶ** († 1932) κατά τήν ὁποία τέθηκε σέ προσκύνηση μέρος ἀπό τά λείψανά Του. Στήν νυκτερινή Θ. Λειτουργία ἱερούργησαν ὁ αἰδεσμοῦ. π. **Ἰωάννης Κόλλιας** καί ὁ Εὐλ. Διάκονος π. **Λεωνίδας Νάτσικας**.

✿ Τό Σάββατο 4 Μαρτίου 2006 ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Σεβ. κ. **Ἱερωνύμου** τό Ἐκκλ. Συμβούλιο συμμετεῖχε σέ κοινή Σύναξη τῶν Ἐκκλ. Συμβουλίων τῆς πόλης καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Στούς Ἐκκλ. Ἐπιτρόπους ὁ Σεβ. προσέφερε ἀπό ἕνα «**Δίπλωμα Εὐχαριστίας**», σέ ἀναγνώριση τῶν πολλῶν ἰσχυρῶν ὁμισθῶν ὑπηρεσιῶν πού προσφέρουν στό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί ἰδιαίτερα τῆς Ἑνορίας.

✿ Μέ πρωτοβουλία τῶν Κυριῶν τοῦ «**Ενοριακοῦ Ταμεῖου Ἀλληλεγγύης**» διετέθησαν στό εἰσεβές καί φιλικό κλίμα τῆς Ἑνορίας μας «οἱ **Χαιρετισμοί τῆς Παναγίας**», σέ τεύχη μέ εὐχρηστο σχῆμα μέ σκοπό τήν καλύτερη συμμετοχή τοῦ στήν λαοφιλή αὐτή Ἀκολουθία. Τά ἔσοδα ἀπό τήν πώληση θά διατεθοῦν γιά τούς φιλανθρωπικούς σκοπούς τοῦ «Ε.Τ.Α.».

✿ Τό Ἐκκλ. Συμβούλιο τοῦ Ναοῦ μας διοργάνωσε **Λαχειοφόρο ἀγορά** μέ δῶρο μία ἔγχρωμη τηλεόραση Thomson TX 172 2P (στίνας 400€) εὐγενική προσφορά τοῦ κ. **Γεωργίου Π. Μουταῖν** (EXPERT, Σάμος 22730-23362), ἐνῶ τή δαπάνη τῶν λαχνῶν κάλυψε ὁ κ. **Κων/νος Βασιλείου** (Αρχιτεκτονικές ἐφαρμογές κατασκευῆ ἀλουμινίου – Σιδήρου, Θῆβα 22620-26034), τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμε. Ἡ κλήρωση θά γίνεῖ **ἀνήμερα τῆς Πανηγύρεως** μετὰ τήν Θ. Λειτουργία.

✿ Ἐορτάσθηκε καί φέτος ἡ μνήμη τῶν **Βοιωτῶν Ἀγίων** μέ **Μεγάλο Ἑσπερινό** τό Σάββατο τό ἀπόγευμα καί ὁμιλία ἀπό τόν αἰδεσμοῦ. Πρεσβ. π. **Γεώργιο Χαΐς** Ἐφημέριο τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Πευκακίῶν τῆς Ἱ. Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μέ ἀρτοκλασία τήν Κυριακή τῷ πρωί. Τήν

ἴδια ἡμέρα στίς 6.30 μ.μ. ἔγινε ἡ Ὑποδοχή τοῦ λειψάνου τοῦ **ἱερομάρτυρος Ἀγ. Ρηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου τοῦ Λεβαδέως**, ὁ ὁποῖος ἀνήκει στήν χορεία τῶν Τοπικῶν μας Ἀγίων. Τό Ἱ. Λείψανο συνόδεψε ὁ ἱερατ. προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυ. Ναοῦ Ἀγ. Ρηγίνου **Λιβαδέας, Αρχιμ. π. Ἀλέξιος Σαρματζής**, ὁ Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἱερολογ. π. **Νικόδημος Ἀθανασίου** καί μέλη τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς. Ἀμέσως ἀκολούθησε ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός στόν ὁποῖον συμπροσευχήθηκαν οἱ Ἀρχιμ. π. **Χριστοφόρος Καραμαγκιώλης** καί π. **Νικόδημος Καστίτζας**, ὁ αἰδεσμοῦ. Πρωτ. π. **Μελέτιος Θανάσου**, π. **Γεώργιος Τουλουμάκος** καί π. **Παναγ. Κανιάρης** καί οἱ ἱεροῦ. Διάκονοι π. **Πολύκαρπος Καραμαρουδῆς** καί π. **Χρ. Δελήλης**. Τά κατανυκτικά ἄσματα ἔψαλλαν μέ ἐπιτυχία τά μέλη τοῦ «**Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Ἐπαρχίας Ἠθῶν**» ὑπό τήν Ἁγία τοῦ Πρωτοψάλτου μας κ. **Δημητρίου Αναδιώτη**.

✿ Τήν **Κυριακή 26/3/06** τό ἀπόγευμα, παρακολούθησαμε στό θέατρο ΚΝΩΣΣΟΣ στήν Ἀθήνα τήν παράσταση «**Τό Μυστικό τῆς Καντέσσας Βαλέραινας**», ἡ ὁποία βασίζεται στό ὁμώνυμο ἔργο τοῦ ἀειμνήστου **Γρηγόρη Ξενόπουλου** μέ πρωταγωνίστρια τήν κ. **Ἄννα Συνοδινού**, πηλασιωμένη ἀπό ἀλλοῦς γνωστούς ἡθοιοπούς. Στό ἔργο ἦταν ἐκδηλ. τά πνευματικά μηνύματα πού ἐπιθυμοῦσε ὁ συγγραφέας νά μεταδώσει στοὺς ἀναγνώστες τοῦ ἔργου του. Μηνύματα πίστης, ἀξιοπρέπειας, ἀρχοντιᾶς, ἐμπιστοσύνης στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, σεμνότητος, ταπεινοφροσύνης κ.ἄ.

✿ Μέσα στά πλαίσια τῆς Περιβαλλοντολογικῆς Ἐκπαίδευσης στό **6ο Δημ. Σχολεῖο** μέ θεματική ἐνότητα τήν χρήση τοῦ νεροῦ στήν καθημερινή ζωή τελέσθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ **Ἀγιασμοῦ** γιά τούς μαθητές τῆς **Β' Τάξεως** μέ πρωτοβουλία τῶν Διδασκαλισσῶν κ. **Ἐλένης Τύρα** καί κ. **Ἐλένης Γιαννάκη**. Στούς μαθητές προσφέρθηκαν τό πρόγευμα τῆς ἡμέρας καί γλυκίσματα, ἐνῶ ὁ Ἐφημέριος μίλησε στά παιδιά γιά τήν χρήση τοῦ νεροῦ στήν Ἐκκλησιαστική μας ζωή.

Σύντομα κοντά μας!

Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ

Άλλος ένας χρόνος «Επικοινωνίας» πέρασε

5 χρόνια
50° τεύχος

Ευχαριστοῦμε ὅλους ὅσοι
συνέβαλαν στήν ἔκδοση καί
κυκλοφορία της, καθώς καί
τούς ἀγαπητούς ἀναγνῶστες.

Ραντεβοῦ τόν... Ὀκτώβριο!

8 καί 9 Μαΐου

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΜΗΣΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΟΝ ΝΕΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8/5/06	7.00 μ.μ.	Μέγας Ἑσπερινός
	9.30 μ.μ. - 12.15 ν.	Ἀγρυπνία
ΤΡΙΤΗ 9/5/06	7.00 π.μ.	Ὁρθρος - Θ. Λειτουργία
	7.00 μ.μ.	Παράκληση - Λιτανεία

Προσκαλοῦμε τούς Φίλους Τῆς Ἑνορίας, τούς συμπολίτες μας καί
ὅλους τούς ἑνορίτες στό Ἀναστάσιμο Πανηγύρι.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΜΑΪΟΥ 8.30 Μ.Μ. - 12.30 Ν.

«ΕΛΛΩ Η ΠΟΛΙΣ»

† 29Η ΜΑΪΟΥ 1453

ΜΝΗΜΗ - ΘΛΙΨΗ - ΕΛΠΙΔΑ